40
40-jarig jubileum
schaakvereniging
”de ijssel”

ten geleide

Het is goede gewoonte geworden van De IJssel om elk lustrum af te sluiten met een jubileumviering. Ditmaal het 40-jarig bestaan. Een niet zo opmerkelijke gebeurtenis, maar toch ook niet zo maar iets. Immers van de lijst van aangesloten verenigingen bij de RSB uit de beginjaren van De IJssel zijn inmiddels meer dan 25 namen verdwenen, dat is meer dan de helft. In dat licht bezien mag die 40 jaar er best zijn.

De schaakgeschiedenis van Moordrecht die in 1934 met Jacob Dam en Reyer Albers begon, heeft dus, na enkele onderbrekingen, met de oprichting van De IJssel in 1963 toch vaste grond onder de voeten gekregen.
In omvang beperkt gebleven, maar in de regio befaamd geworden om de goede organisatie en amicale sfeer. Een vereniging waar schaakliefhebbers zich thuis voelen, maar waar daarnaast ook gestreefd wordt naar steeds betere prestaties. Een vereniging die één van de leden, Gerard van der Wouden, inspireerde tot de volgende lofzang:

Jij bent steeds in mijn gedachten,
jij kunt mijn tegenslag verzachten.
Wij zijn al jaren één verbond,
omdat jij steeds mijn taal verstond

Bij jou leef ik me 's maandags uit,
en als ik 's nachts mijn ogen sluit,
dan kan ik echt relativeren,
want jij brengt mij in hogere sferen.
Omdat je opening creatief is
en je dialoog zo lief is

Je leert me Russisch, Frans en Spaans.
Soms Engels, Hollands, Italiaans
Die laatste drie, dat weet jij niet
zijn echter niet mijn favoriet.

Maar och, ik arme onverlaat...
Vraag dan aan mijn computer raad.
Niet dat hij je kan vervangen.
Ik blijf altijd naar jou verlangen.

Hoe vaak we ook een avond delen,
jij zal me nooit één keer vervelen.
En wie jou ook 't hof mocht maken,
mijn liefde zal nooit over raken.
Schaakclub 'De IJssel': *"Wie 't ook grieft!*
Ik ben en ik blijf op jou verliefd."

Dit jubileumboekje biedt u in vogelvlucht een blik op de historie van De IJssel en het schaakleven in Moordrecht.

de schaakgeschiedenis van moordrecht

De schaakgeschiedenis van Moordrecht begint, voorzover thans bekend, met de komst van Ariana Jacoba Catharina Dam naar Moordrecht in september 1932. Zij werd hier onderwijzeres aan de School met de Bijbel. Niet lang daarna verhuisde ook haar moeder, zus en broer van Rotterdam naar het IJsseldorp. Broer Jacob, 41 jaar en weduwnaar, was huisschilder maar daarnaast ook een verwoed schaker. Juffrouw van Dam kreeg een relatie met collega Reyer Albers en via Jacob raakt ook hij aardig thuis in het schaakspel. Weldra ontstaat er dan op school een klein groepje actieve beoefenaars. Echter niet voor lang, want toen het schoolbestuur er achter kwam dat op de school, een christelijke school, werd geschaakt, was het aldaar gedaan met het spel. Uiteindelijk was het echter wel de aanzet tot de oprichting van de eerste schaakclub in Moordrecht. Op 3 november 1934 werd de oprichting van schaakvereniging Moordrecht een feit. Jacob Dam werd voorzitter en Reyer Albers secretaris/penningmeester. Geschaakt werd in een zaaltje achter in 'Het Posthuis'. Reeds het daaropvolgende seizoen werd deelgenomen aan de competitie in de Rotterdamse Schaakbond. In klasse IV waren de Dooven Schaakclub, Onesimus 3, Excelsior IV, Twentsche Bank II, Wester Toren II, Nationale I, Ambaro en Het Centrum III de eerste tegenstanders. De resultaten waren zodanig dat het team het seizoen daarop uitkwam in klasse III. De belangrijkste spelers waren toen: J. Dam. G. de Bruijn, R. Albers, P. Six, G. Kranenburg, D. Rijneveld, A. Barendrecht, D. Vink, J.W. Hogendoorn, C.M. Bloot en K. Jongejan. Daarnaast waren er natuurlijk interne wedstrijden en er wordt ook melding gemaakt van het bezoek van RSB voorzitter en schaakkampioen van Rotterdam mr. G.C.A. Oskam in april 1936 met een cause-

Schaak- en Damvereniging
„MOORDRECHT"
Opgericht 3 November 1934

OBLIGATIE

№ 50

groot EEN GULDEN,

in de renteloze Obligatie-lening
groot ƒ 100.-

HET BESTUUR.

MOORDRECHT, 1 Sept. 1936.

Ieder jaar, voor 't eerst in 1937, wordt een bedrag van ƒ 25.— aan obligaties uitgeloot.
Aldus wordt in vier jaar tijds de gehele obligatie-lening afgelost.

rie en simultaanwedstrijd. Ook de bekende schaker Mühring bezocht in november 1936 de Moordrechtse Schaakclub of eigenlijk de schaakgroep van de Schaak- en Damvereniging Moordrecht om een uiteenzetting te geven van enkele gedeelten van de schaaktheorie. In het seizoen 1937/38 speelde men in de competitie van de Goudsche Schaakkring, in het leven geroepen ter voorkoming van overbodige, lastige en dure reizen en in dat jaar als zelfstandig werkend onderdeel in de RSB opgenomen. Tegenstanders in deze competitie: ASC uit Gouda (II,III,IV), WSV uit Waddinxveen, DOZ uit Gouda, Kijk Uit (II) uit Oudewater en Messemaker (IV) uit Gouda. Begin 1938 vindt het huwelijk plaats tussen Ariana Dam en Reyer Albers en vertrekken zij naar Voorburg en ook de inmiddels weer hertrouwde Jacob Dam keert dan weer terug naar Rotterdam. Dat betekende gelijktijdig het einde van de schaakclub, die in juni 1938 werd opgeheven.
In de periode 1938 tot 1950 was er geen schaakclub in Moordrecht. De echte liefhebbers schaakten daarna nog lange tijd bij Messemaker in Gouda. In kapsalon Mols ontstaat echter in 1950 opnieuw een schaakvereniging Moordrecht. De kapsalon werd echter weldra te klein en men verhuisde toen naar de dependance van het weeshuis, 'Het IJsselhuis' (thans hotel River House). Een aantal oude namen keren terug, zoals G. de Bruijn, P.Six, G. Kranenburg, A. Barendrecht en D. Vink. Bij de nieuwe namen o.a. J. en Chr. van Gennep, J. vd Hoek, F. Vink Dzn, N. Blom, C. Verwoerd en natuurlijk kapper Mols en zijn zoon. Voorts van het weeshuis de leider J.L. vd Pot en D. Meulenberg en P. Poolen. Ook een flink aantal jeugdige leden, waaronder Panc Vink en zijn broer Jan. Deze vereniging heeft tot ca. 1957 bestaan.
In 1963 wordt dan de huidige vereniging 'De IJssel' opgericht, maar daarover elders.

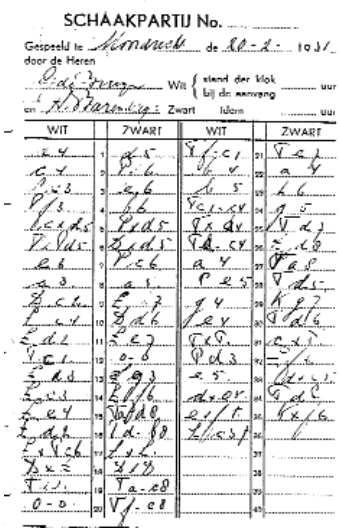
SCHAAKPARTIJ No. ....

Gespeeld te Nimmeek de 20-2- 1937

door de Heren

Wit { vanaf der klok / bij de aanvang ..... uur

en Zwart Idem ..... uur

WIT		ZWART	WIT		ZWART
e4	1	g5	Pxc1	21	Tc1
c4	2	Pf6	Je4	22	a4
Pc3	3	e6	Ld5	23	Le6
Pf3	4	h6	Vc1-c4	24	g5
Lc4xd5	5	Pxd5	Tx dv	25	Vd2
Pxd5	6	Lxd5	Td-c4	26	Vc6
e6	7	Pc6	a4	27	Tc8
c3	8	a6	Pe5	28	Dd5
Lc4	9	Pe7	g4	29	Kg7
Lc4	10	Pd6	Pe4	30	Td6
Ld2	11	Pe7	TxD	31	Cx7
Dc1	12	o-o	Pd3	32	Kf6
Lb3	13	Pg3	e5	33	Le4
Pe3	14	Pf6	dxe5	34	Td8
Le4	15	Vd8	e1/D	35	Tx16
Ld6	16	Ld-g8	Pc3+	36	
Lxc6	17	Lxc6		37	
Dxc6	18	Kf7		38	
Tc1	19	Ta-d8		39	
0-0	20	Vf-e8		40	

het schaakjaar 1963

Het schaken stond in 1963 niet in hoog aanzien. Het was geen 'sport', althans dat vond de Nederlandse Sportfederatie, omdat 'de schakerij niet voldoende athletisch is, niet een voldoende dosis lichamelijke prestatie insluit en "dus" geen sport is'. De KNSB werd daarom niet toegelaten als lid. Toch telde de KNSB 14888 leden en waren er volgens een NIPO-enquete per 100 Nederlanders 17 gezinnen met gemiddeld 23 schakers, waarvan 2 vrouwen. Omgerekend betekent dat Nederland toen circa 700.000 schakers/sters telde.

Het belangrijkste internationale schaakgebeuren dat jaar was de wk-match tussen Russen Petrosian en Botwinnik. Door de eerste met 12,5-9,5 gewonnen. Volgens de schaakpers was hiermee het tijdperk Bottwinnik ten einde. In de periode 1951-1963 was hij tweemaal zijn titel kwijtgeraakt, in 1957 aan Smyslov en in 1960 aan Tal, maar beide malen won hij in de revanchematch een jaar later de titel terug.
Het 38e Hastings toernooi werd gewonnen door Gligoric, vóór Kotov en Smyslov. In Los Angelos triomfeerden Keres en Petrosian. Het toernooi in Moskou was voor Smyslov, die hier Tal en Gligoric voor bleef. Gligoric was duidelijk de man die aan de weg timmerde, hij won ook het in Enschedé gespeelde zone-toernooi. In Havanna werd Kortsnoj eerste vóór het trio Geller, Pachman en Tal. Het Tschigorin-herdenkingstoernooi in Sochi was voor Polugajevski en Smyslov.
De 19 jarige Roemeen Gheorghiu werd eerste bij het WK-jeugd na een beslissingsduel tegen de Tsjech Janata.
Bij de nationale kampioenen o.a. Portisch (Hongarije), Gligoric (Joegoslavië), Larsen (Denemarken), Pachman (Tsjecho-Slowakije), Stein (Sovjetunie) en in de USA, voor de 5e maal, Fischer.
In Bakoe werd op 13 april Gary Kimovich Kasparov geboren.

Nationaal was Hein Donner ongetwijfeld de sterkste schaker. Hij won dat jaar het 25e Hoogovensschaaktoernooi. Met veel mazzel vonden velen, 'maar' zo meldde Prins in het Parool 'geluk is met de beste' en vervolgens 'deze 35-jarige Amsterdammer heeft zich de laatste jaren ontwikkeld tot een schaker met wie ook de beste onder zijn kunstbroeders rekening moeten houden. In dat opzicht is hij een figuur zoals de Nederlandse schaakwereld jarenlang niet meer had gekend'. Dat toernooi was voor de latere journalist/schaker Jules Welling zijn eerste kennismaking met het Hoogovenstoernooi. Met zijn vader aan-

schouwde hij de acties van zijn vaders collega en huisvriend Hein: 'Daar zat hij. ophet podium, die meneer van thuis met die ontzettend grote schoenen. Natuurlijk vond ik dat onze oom Hein, zoals wij hem thuis noemden, moest winnen. Iedere dag fietste ik na schooltijd van Amsterdam naar Beverwijk om hem aan het werk te zien. En hij won!! Vóór David Bronstein en dat was toch een heel grote naam, want die had een tweekamp om het wk tegen Bottwinnik gespeeld'.
Winnen deed Donner net niet in het 3e IBM-toernooi. Hij deelde met de Israëlier Czerniak

25e Hoogoven-schaaktoernooi: Grootmeestergroep (8-27 januari 1963)

Naam (land)	Titel	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	Tot.
1. Donner (Ned.)	IGM	×	½	½	0	1	1	0	1	½	1	½	1	1	½	1	½	1	1	12
2. Bronstein (Sovjetunie) .	IGM	½	×	½	½	0	½	½	½	½	1	½	1	½	1	1	1	1	1	11½
3—5. Ivkov (Joeg.)	IGM	½	½	×	½	0	½	½	½	½	1	½	1	1	½	½	1	1	1	11
3—5. Parma (Joeg.)	IM	1	½	½	×	0	½	½	½	1	1	½	½	½	1	1	½	1	½	11
3—5. Pilnik (Arg.)	IGM	0	1	1	1	×	½	0	1	0	½	½	0	½	1	1	1	1	1	11
6. Matanovic (Joeg.)	IGM	0	½	½	½	½	×	½	½	½	1	½	1	1	½	½	1	½	½	10
7. Averbach (Sovjetunie) .	IGM	1	½	½	½	1	½	×	0	½	0	½	½	0	1	1	½	½	1	9½
8. Stahlberg (Zweden) ..	IGM	0	½	½	½	0	½	1	×	½	½	½	½	1	0	1	½	½	1	9
9. Robatsch (Oostenr.) ..	IGM	½	½	½	0	1	½	½	½	×	½	½	½	0	0	½	1	½	1	8½
10—11. Van den Berg (N.) ——	0	0	0	0	½	0	1	½	½	×	½	0	1	½	1	1	½	1	8
10—11. Trifunovic (Joeg.) .	IGM	½	½	½	½	½	½	½	½	½	½	×	½	½	½	½	0	½	½	8
12—13. O'Kelly (België) ..	IGM	0	0	0	½	1	0	½	½	½	1	½	×	½	½	0	½	½	1	7½
12—13. Tan (Indonesië) ..	——	0	½	0	½	½	0	1	0	1	0	½	½	×	1	½	½	1	0	7½
14. Milic (Joeg.)	IM	½	0	½	0	0	½	0	1	1	½	½	½	0	×	1	0	½	½	7
15—16. Langeweg (Ned.) .	IM	0	0	½	0	0	½	0	0	½	0	½	1	½	0	×	1	1	1	6½
15—16. v. Scheltinga (N.) .	IM	½	0	0	½	0	0	½	½	0	0	1	½	½	1	0	×	½	1	6½
17. Pirc (Joeg.)	IGM	0	0	0	0	0	½	½	½	½	½	½	½	0	½	0	½	×	½	5
18. Gereben (Israël)	IM	0	0	0	½	0	½	0	0	0	0	½	0	1	½	0	0	½	×	3½

de tweede plaats. De eerste prijs van f. 1000.-- ging naar de Hongaar Portisch. In de GAK-zeskamp te Amsterdam bleken de Russische grootmeesters Bottwinnik en Flohr te sterk voor de Nederlandse top (Bouwmeester, Donner, Kuypers, van Scheltinga). In het 8e Danlon-toernooi, een internationaal toernooi voor dames te Amsterdam, ging de winst naar de Joegoslavische Jovanovic.
Toch werd Donner dat jaar geen kampioen van Nederland. Hij werd tweede, achter Frans Kuijpers . In Groningen sloot Coen Zuidema zijn carrière als jeugdspeler af met het winnen van het Internationaal Niemeyer-Jeugdschaaktoernooi, een toernooi dat later uitgroeide tot het Europees jeugdkampioenschap. Eddy Scholl werd, na winst in de beslissingstweekamp tegen Rob Hartoch, de nieuwe nationale jeugdkampioen. Het snel-

schaakkampioenschap was voor de Belg Jozef Boey. Rotterdammer Jaap Staal was dat jaar de sterkste bij het correspondentieschaken.
In de landenwedstrijden moest Nederland het dik afleggen tegen Duitsland (5,5-14,5), maar werd Engeland met 12,5-7,5 verslagen. Ook drongen we door tot de finale van de Europa-Cup. In het Clare Benedict toernooi, een West-Europees zes landen toernooi, werd het team Bouwmeester/Prins/van den Berg/Kuijpers tweede achter West-Duitsland.

Europa-Cup, het Nederlands team in actie tegen Spanje met v.r.n.l. Euwe, Prins en Kramer.

In de KNSB competitie was het Amsterdamse VAS oppermachtig. Het eerste team werd kampioen van Nederland en het tweede en derde team promoveerden naar de hoofdklasse. De voorheen toonaangevende Rotterdamse Schaakvereniging NRSV degradeerde naar de RSB-competitie.
Voor veel consternatie zorgde de FIDE door remise door overeenkomst vóór de 30e zet te verbieden. De Haagse Schaakbond vertikte het hieraan tegemoet te komen.

'De Pion' uit Rotterdam-Zuid werd kampioen van de RSB. Dankzij de Delta-werken kwam er een einde aan het isolement van de schaakclubs op Goeree-Overflakkee. Meer leden dus voor de RSB, maar niet alleen van de eilanden, want in Moordrecht vond op 1 september de oprichting plaats van De IJssel, ook een nieuwe loot aan de RSB-boom.

de acht lustra

In het voorjaar van 1963 werd er door een aantal bewoners van de Prins Bernhardstraat te Moordrecht een onderlinge schaakcompetitie gespeeld. Voor deze competitie bleek ook belangstelling te bestaan bij andere bewoners. Dit leidde op 1 september 1963 tot de oprichting van schaakvereniging 'De IJssel'. Het eerste verenigingsjaar startte met 14 leden. Het oprichtingsbestuur bestond uit Bob van Steensel (voorzitter), Harry Conradi (secretaris) en Wim Nieuwerf (penningmeester). Als speellokaal werd gekozen voor het 'De Genestethuis' aan de Dorpsstraat. Woensdagavond werd de clubavond. De contributie werd vastgesteld op f. 2.-- per maand.

de eerste twee, 1963-1973

In deze periode groeide de vereniging als kool. In 1973 was het aantal meer dan verdubbeld, 30 leden. In 1968 werd de eerste dame, Mevrouw van Hees-Scheer, als lid ingeschreven en in 1969 de eerste juniorleden. In totaal waren in deze periode 60 personen lid of lid geweest van De IJssel. Er werd dus flink aan de weg getimmerd. Ook in letterlijke zin, gezien de introductie van de schaakstand op de jaarlijkse luilakmarkt waar kon worden gestreden om een 'koperen pion'. De exploitatiekosten stegen van 277 naar 1462 gulden. De contributie liep op naar 50 gulden per seizoen. In 1970 werd de clubavond op aanzet van de voetballiefhebbers verplaatst naar maandagavond.

Voorzitter Wim Nieuwerf met secretaris Aad van den Berg anno 1970.

Op het bestuursvlak was het vooral Wim Nieuwerf die van zich deed spreken. Slechts één jaar maakte hij geen deel uit van het bestuur. In 1967 nam hij de voorzittershamer over van Bob van Steensel. In dat jaar werd ook Aad van den Berg lid van het bestuur, het eerste jaar als penningmeester, maar daarna tot op heden als secretaris. Aan het slot van het 2e lustrum werd Henk de Wee, na drie jaar Piet van Hees en één jaar Blok, de nieuwe penningmeester. Henk van Lochem werd 'commissaris materiaal'.

Van 1963 tot en met 1969 was Harry Conradi heer en meester bij de strijd om het clubkampioenschap. Slechts in het seizoen 1966/67, toen hij niet mee deed, ging de titel naar Koos Stoppelenburg. Na zijn vertrek waren het met name Aad van den Berg (1970), Arnout Reijngoudt (1971, 1972) en André Zijlstra (1973) die om de ereplaatsen speelden. In 1970 werd Aad van den Berg wedstrijdleider en anno 1998 is hij dat nog steeds.
Vanaf het seizoen 1965/66 werd er eveneens gestreden om de 'Zilveren Dame'. Harry Conradi won driemaal (1966, 1968, 1969), Arnout Reijngoudt tweemaal (1970, 1972) en Wim de Meijer jr (1967), Arie van den Berg (1971) en Aad van den Berg (1973) ieder éénmaal.
Geen bijzondere prestaties in de RSB-competitie in deze periode. Vanaf het eerste jaar van deelname, 1966/67, werd er onder leiding van wedstrijdleider Dick Zwaan met één team gespeeld in de 3e klasse. Een 5e plaats was het beste resultaat. Topscorers achtervolgend in die jaren: Jan Speelmans, Henk Roeberse, Henk van Lochem, IJsbrand Eekhof en Aad van den Berg (3x).
Het 10 jarig bestaan werd op 8 september 1973 gevierd met een simultaanwedstrijd tegen internationaal meester Kick Langeweg. Van de 38 deelnemers was Arnout Reijngoudt de enige die een halve punt kon scoren.

Aad van den Berg aan zet tegen Langeweg met naast hem de eerste secretaris van De IJssel Jan Speelmans en, toekijkend, toenmalig RSB-wedstrijdleider Dick Zwaan.

het derde, 1974-1978

Het 'Fischer-effect', dat het ledental aan het einde van het 2e lustrum zo deed groeien, bleek in 1974 volledig uitgewerkt. Het aantal leden (senior+junioren) bleef schommelen rond de 20. Dankzij met name de inzet van Piet van Hees en Henk van Lochem lukte het echter wel om in 1974 een jeugdschaakafdeling te starten met lange tijd z'on 10-15 aspiranten. Dik Filé werd in 1976 de eerste Moordrechtse bezitter van een koningsdiploma. Samen met Rob de Wee en Marco de Booy behoorde hij in die periode tot de sterkste jeugdschakers van de vereniging. Het 'De Genestethuis' kreeg een andere bestemming en 'Het Posthuis' werd in 1976 het nieuwe onderkomen. In 1975 nam Panc Vink de voorzittershamer over van Wim Nieuwerf, die op zijn beurt tot erelid werd benoemd. Vanaf 1977 nieuwe materiaalbeheerders. Tot 1985 doet Teus Boere dit samen met Rien Duine en daarna alleen.

Het trio Aad van den Berg, Arnout Reijngoudt en André Zijlstra vervolgden hun onderlinge strijd om de clubtitel. In 1974 won Zijlstra en in 1975 sloot Reijngoudt zijn schaakcarriére in Moordrecht af met zijn 3e titel. Inmiddels had Mick van den Berg zich aangemeld als lid bij De IJssel en daarmee kwam er een nieuw gezicht bij de titelstrijd. Zowel in 1976 als in 1977 werd hij kampioen. Een 3e titel zat er echter in dit lustrum niet in. Ronald Mandersloot haalde na een beslissingswedstrijd het laatste kampioenschap binnen.

Voor de Zilveren Dame tekenden Piet van Hees, Joop Speelmans, Aad van den Berg en voor het eerst een gastspeler, Arend Nieuwstraten uit Gouda. Die won het jaar daarop weer, maar toen als lid.

In de RSB voor het eerst twee teams, in de 3e en 4e klasse. Met een 2e, 3e en 4e plaats gingen de resultaten vooruit. In 1976 echter opeens een dieptepunt, laatste plaats en ook het eerste team naar de 4e klasse. Dankzij een extra promotie het jaar daarop echter, ondanks een tweede plaats, weer terug naar de 3e klasse. Topscorers: Henk de Wee, Aad van den Berg, Piet van Hees (2x) en Ronald Mandersloot. Dick Zwaan haakte in 1973 af als RSB wedstrijdleider. Zijn vervangers werden Aad van den Berg, Piet van Hees en vanaf 1975 Mick van den Berg in samenwerking met Peter de Jong.

Het derde lustrum werd gevierd met een simultaanwedstrijd tegen Hein Donner op 21 april 1978. In nauwelijks twee uur boekte hij 32 winstpartijen en 3 remises (Berghout, Eekhof, de Knegt).

Met aanwijzingen van Donner doet burgemeester Bandell de eerste zet.

het vierde, 1979-1983

Vanaf 1979 bleef het ledental, inmiddels weer gestegen tot rond de 25 leden, dit lustrum vrijwel stabiel. Het aandeel van de junioren hierin groeide tot ca. 25%. De belangstelling voor het jeugdschaak werd echter minder en daalde onder de tien. De kosten werden niet minder en zowel in 1979 als in 1981 moest er 10 gulden bij en steeg in deze 5 jaar tot 85 gulden. In het bestuur werd Peter de Jong de opvolger van Henk de Wee, die afscheid nam met een erelidmaatschap.

In de huishoudelijke competitie ging de strijd met name tussen Arend Nieuwstraten, Ronald Mandersloot en Aad en Mick van den Berg. Arend won in 1979 en 1981, Ronald in 1980 en Mick in 1982 en 1983. Die zelfde namen keren terug bij de strijd om de 'dame': Mandersloot (1979, 1980), Nieuwstraten (1981) en Mick van den Berg (1982, 1983). In het toernooi van 1978 was er voor het eerst een 'koperen pion' voor de winnaar van de verliezersronde ('de beste van degenen die de finale -10 deelnemers - misten). De winnaars van deze trofee werden achtervolgend: Jan Arie van Hengel, Frans Dubois, Teus Boere, Leen Boonstra en Henk Kolhoff.

Met nu Ronald Mandersloot als motor weer veel diploma's bij het jeugdschaak. Voorts een competitie met de Moordrechtse scholen en deelname aan een regionale competitie. Hans Spijkerman werd in 1979 en 1980 jeugdkampioen en won in 1981 het enige ooit gehouden juniorenkampioenschap. In 1981 en 1982 ging de titel bij de jeugd respectievelijk naar Jappie Klasema en Vincent Mul.
Bij de resultaten in de RSB was er duidelijk sprake van een opgaande lijn. Nadat Reeuwijk en Moerkapelle in 1979 en 1980 promotie verhinderden, werd het eerste team in 1981 voor het eerst kampioen en promoveerde naar de 2e klasse. Na een twee jarig verblijf kwam hieraan in 1983 een einde. Het tweede team bereikte dankzij een extra promotie in 1980 de 3e klasse maar speelde hierin vrijwel steeds in de degradatiezone en ook voor dit team eindigde dit lustrum met degradatie, naar de 4e klasse. Topscorers in het eerste team: Dick Wolthers (1979, 1980, 1981), Aad van den Berg (1980, 1982), Mick van den Berg (1983) en Rien Duine (1983). Bij het tweede team traden met name Peter de Jong, Teus Boere en Bert Wolvers op de voorgrond. In 1982 speelde Aad van den Berg zijn 100e wedstrijd voor de RSB.
Op 10 december 1983 werd dit vierde lustrum gevierd met een rapidtoernooi voor clubviertallen met als deelnemers, naast De IJssel, de verenigingen Gouda Bloemendaal, Moerkapelle, Reeuwijk, WSV en Zevenhuizen en voorts een team van sponsor Bouwbedrijf Vink & Zn uit Moordrecht. Winnaar werd het team van Moerkapelle.

het vijfde, 1984-1988

Met name door het afhaken van junioren daalde het ledental weer tot rond de 20. Het laatste jaar werd echter de 25 opnieuw gehaald. Wel veel niet-Moordrechters, z'on 40% werd in 1984 becijferd. In de loop van dit lustrum nam het aantal aspiranten, mede door de inzet van Mick van den Berg, weer fors toe.
In 1985 verscheen onder redactie van Frans Dubois en later ook Ronald Mandersloot het eerste clubblad, vanaf 1987 'IJsselschaak' geheten. In 1986 werd voor het eerst niet meer deelgenomen aan de luilakmarkt. De schaakstand verhuisde naar de jaarlijkse braderie in augustus. Mede ten behoeve van de schakers werd na het vertrek van Roel de Jong de exploitatie van 'Het Posthuis' op bescheiden schaal door de familie vd Kuy voortgezet. Een aanvankelijk, ten behoeve van een mogelijk hogere zaalhuur, tot 95 gulden verhoogde contributie kon daardoor een jaar later weer met 5 gulden worden verlaagd.
In de clubcompetitie bleef Mick van den Berg, met als belangrijkste belagers Ronald Mandersloot, Aad van den Berg, Leen Boonstra en Bert Wolvers, nog 3 jaar de sterkste. Uit Rotterdam meldde zich vervolgens de geroutineerde schaker Maarten Leopold. In 1987 troefde hij Ronald Mandersloot af, maar een jaar daarop werd hij verrassend op de valreep verslagen door Aad van den Berg.
Bij de jeugd titels voor René Ordelman (1984, 1985), Jeroen van Hees (1986) en Rob Stapersma (1987, 1988).
De Zilveren Dame wisselde veelvuldig van eigenaar: Rien Duine (1984), Bert Wolvers (1985), Maarten Leopold (1986), Ronald Mandersloot (1987) en Jan Evengroen (1988).
De Koperen Pion, in 1985 vervangen door de Hoekveldtrofee eveneens: Piet van Hees (1984), Carl van Vloten (1985), Marco de Booy (1986), Aad van den Berg (1987) en Rein Leopold (1988). Vanaf 1986 werd het toernooi ook opengesteld voor niet-leden, in 1988 20% van de deelnemers.
In de RSB kaapte Yugoslavia in 1984 de titel voor de neus van De IJssel weg. In 1985 lukte het echter wel, met één bordpunt voorsprong op Nieuwerkerk a/d IJssel werd de 2e klasse weer bereikt. Na degradatie in 1986 het seizoen daarop weer kampioen en opnieuw naar de 2e klasse. Topscorers bij De IJssel 1: Ronald Mandersloot (1985, 1986, 1987), Leen Boonstra (1984) en Jan Evengroen (1988). Het tweede team promoveerde in 1985 naar de 3e klasse, maar kon het daar niet bolwerken. De hoofdrolspelers in dit team: Peter de Jong, Piet van Hees, Marco de Booy, Co Scheepers en oudgediende Dick Wolthers. Inmiddels passeerden weer drie spelers de 100 wedstrijden grens: Piet van Hees, Panc Vink en Ronald Mandersloot.
Het 5e lustrum, en 25 jarig jubileum, werd gevierd op 10 oktober 1988. Vrijwel alle verenigingen uit de regio Gouda gaven acte de présence op het jubileum rapidtoernooi. Het viertal van Moerkapelle werd eerste vóór Messemaker en Reeuwijk.

het zesde, 1989-1993

Vanaf 1989 vrijwel constant 30 leden, maar aspiranten lieten zich niet meer zien. Geen jeugdschaak meer dus. Na het jubileum bleek de kas finaal leeg, de contributie omhoog derhalve, van 100 gulden naar 140 gulden in 1991. Ook een nieuwe penningmeester, Jan Greeven nam in 1990 de kas over van Peter de Jong. In het TROS radiospelletje Estafette verdiende Age Dijkstra in 1991 500 gulden voor zijn 'goede doel': De IJssel. In datzelfde jaar moesten de rokers het afleggen tegen de niet-rokers, een algemeen rookverbod tot 21.00 uur. De redactiecommissie van IJsselschaak werd in 1988 uitgebreid met Hans Noordam, die daar met name de vormgeving en eindredactie voor zijn rekening neemt. Het jaar 1990 was het eerste jaar van het invitatietoernooi, een koppeltoernooi dat in de jaren daarna niet meer van het programma zou verdwijnen.

De Bergen speelden ook in dit lustrum nog een hoofdrol in de strijd om het clubkampioenschap. In 1989 moesten zij echter de eerste plaats laten aan Ronald Mandersloot en in 1990 aan Jan Evengroen. In 1991 meldde Waddinxvener Wim van Vuuren zich als lid en werd datzelfde jaar ook clubkampioen. In 1992 en 1993 ging de titel echter weer naar Mick van den Berg. Bij de hoofrolspelers in deze jaren o.a. Ad Multem en Leen Boonstra en vanaf 1991 Frank van de Pavoordt en René Ordelman.

De Zilveren Dame bleef ook in 1989 en 1990 in het bezit van Jan Evengroen, maar vond daarna enige jaren een plaats in de prijzenkast van Gerard van Ommeren van sv. Moerkapelle. De Hoekveldtrofee wisselde echter frequent van plaats: René Ordelman (1989), Ad Multem (1990), Panc Vink (1991), Frank van de Pavoordt (1992) en Rein Leopold (1993).

In de RSB werd een mijlpaal bereikt. In 1989 promoveerde het eerste team naar de eerste klasse.

KLASSE 2D

	G	MP	BP
De IJssel 1	7	10	33,5
Messemaker 2	7	10	32,5
EBSV 1	7	9	30,5
Berkel 1	7	8	31,0
Hoeuwijk 2	7	7	27,5
Krimpen 4	7	5	24,0
Charl/Cur 6	7	5	24,0
Volmac 6	7	2	21,0

Naar de eerste klas, De eindstand in klasse 2d uit 'De Spiegel' van juni 1989.

Pas na drie seizoenen, in 1992, moest deze positie worden prijsgegeven. De terugkeer in 1993 mislukte op het nippertje. De meeste punten in deze succesvolle RSB-jaren werden binnengehaald door Mick van den Berg (1989, 1990, 1992, 1993), Leen Boonstra (1989, 1991) en Jan Evengroen (1993). In hetzelfde jaar 1989 ook een kampioenschap voor het tweede team en promotie naar de 3e klasse. Goede resultaten hier in die jaren van Panc Vink, Co Scheepers en René Ordelman, maar ook van de nieuwelingen Hans Noordam, Gerard van der Wouden en Sjaak in 't Veld. Vanaf 1989 kwam er ook een derde team in actie. Met goede prestaties van Frans Dubois, Arie Macdaniël en Erik Jan Noomen boekte ook dit team in de 4e klasse redelijke resultaten.

Zes spelers t.w. Mick van den Berg, Teus Boere, Frans Dubois, Rien Duine, Peter de Jong en Henk Kollhoff speelden in dit lustrum hun 100e RSB wedstrijd. In 1990 werd Mick van den Berg algemeen wedstrijdleider extern. Bijgestaan door teamleiders regelde hij vanaf dat tijdstip de RSB-competitie voor De IJssel.

In 1992 bereikte het team (Mick van den Berg, Jan Evengroen, Frank vd Pavoordt, Ad Multem en Wim van Vuuren) de finale in de RSB-bekercompetitie tegen Barendrecht, die na een 2-2 uitslag door een negatief resultaat aan de hoogste borden werd verloren.

Het jubileumtoernooi in 1993, kopstukken van De IJssel tegen Nieuwerkerk, v.l.n.r. Jan Evengroen, Frank van de Pavoordt, Mick van den Berg en Ad Multem

Op 25 september 1993 werd in Het Posthuis dit zesde lustrum gevierd met een viertallen regiotoernooi, gewonnen door het team van Moerkapelle, en een geanimeerd schaakcafé. 'Gezelligheid en fanatisme gaan hand in hand' schreef de pers ter gelegenheid van het dertigjarig bestaan. 'Er wordt altijd serieus geschaakt, want elke schaker vindt het leuk een potje te winnen. Bij De IJssel gaat dat echter, zo

beweren de leden, nooit ten koste van de gezelligheid. Want behalve door een paar aardige schaakprestaties staat de club in de wijde omtrek vooral bekend als een vereniging waar veel gelachen wordt, waar creatieve ideeën ontstaan en waar een grap eerder regel dan uitzondering is. Die reputatie is in dertig jaar tijd opgebouwd.'

het zevende, 1994-1998

Na 1993 liep het ledental weer wat terug en het zevende lustrum eindigde uiteindelijk met 28 leden. Daarnaast, met ingang van 1997, ook weer een aantal aspiranten. Na een stilte periode ging het jeugdschaak dus opnieuw van start. In 1996 werd het bestuur uitgebreid met een bestuurslid voor jeugdzaken (Ronald Mandersloot) en een bestuurslid voor RSB aangelegenheden (Mick van den Berg). De kosten, vooral van de KNSB, gingen omhoog en dus in 1993 weer 5 gulden erbij. De totale begroting is in 1997 gestegen tot ca 5300 gulden. In 1994 stopte Hans Noordam met zijn activiteiten voor IJsselschaak. Zijn aandeel werd door Aad van den Berg in samenwerking met echtgenote Tini overgenomen. In 1996 verscheen op internet de homepage van De IJssel. Veel aandacht dus voor publiciteit. Zelfs de schaakkraam overschreed de grenzen van Moordrecht en was in 1996 voor het eerst aanwezig op de braderie in Gouderak.

Met het eerste Zuidplas top 12 toernooi werd ook vanaf 1996 regionaal aan de weg getimmerd. Met succes, mede dankzij de sponsors de RABO bank Nieuwerkerk/Moordrecht en Van 't Hof Makelaardij uit Gouda. Ben van Geffen uit Moerkapelle (1996), Dirk Hoogland uit Nieuwerkerk a/d IJssel (1997) en Jan Evengroen uit Moordrecht (1998) waren de eerste winnaars.
Het toernooi werd in 1997 uitgebreid met een kandidatengroep en het jaar daarop met een bestuursgroep. In 1998 participeerde De IJssel in de organisatie van het openluchtschaakfestival op de markt in Gouda.
In 1998 kreeg De IJssel met Stefan Mandersloot weer een nieuwe jeugdkampioen. Dat jaar werd ook het eerste open jeugdkampioenschap van Moordrecht gehouden. Dennis Zijderhand won bij de oudere jeugd en Ruben Evengroen deelde met Remco Keijzer de eerste plaats bij de allerjongsten.

Jan Evengroen behaalde in 1994 voorlopig voor het laatst (met Wim van Vuuren vertrok hij naar Messemaker 1847 in Gouda) het clubkampioenschap. Zijn opvolger werd René Ordelman (1995, 1996), maar ook die zocht het in Gouda hogerop. Daarna zijn het Frank van de Pavoordt (1997) en Ronald Mandersloot (1998) die zich in de kampioenstrui mogen hijsen. Bij de top drie nog steeds Mick van den Berg en nu ook Gerard van der Wouden.
In het toernooi om de Zilveren Dame deden vooral de 'buitenlanders' van zich spreken. Gerard van Ommeren won nog tweemaal en werd daarna opgevolgd door zijn clubgenoot Ben van Geffen. In het laatste jaar won Jan Evengroen en daarmee keerde de dame weer terug naar Moordrecht. In het toernooi inmiddels ook veel concurrentie uit Nieuwerkerk. Na Sjaak in 't Veld (1994) en Leen Boonstra (1995) legden de Nieuwerkerkers Henk Vis (1996, 1997) en Edo Pouwelse (1998) beslag op de Hoekveldtrofee.
De RSB teams konden zich in eerste instantie nog redelijk handhaven, maar in 1996 ging het definitief mis. Het eerste degradeerde en een jaar daarop ook het tweede team. Het derde team werd na 1996 opgeheven. Met een ongeslagen kampioenschap en superscо-

V.l.n.r. boven: Hans Noordam, Mich van den Berg, Leen Boonstra, Aad van den Berg en onder: Ronald Mandersloot, Menno van Dijk, Frank Visser, Frank van de Pavoordt.
Geheel onder: Gerard van der Wouden.

re van het eerste team kwam er in 1998 echter toch een goed einde aan dit zevende lustrum. Topscorers: Jan Evengroen (1994), Mick van den Berg (1995, 1996, 1998), Frank vd Pavoordt (1997) en Gerard vd Wouden (1998). Bij het tweede team traden vooral Panc Vink (1994), Jacco Heek (1995, 1998) en Sjaak in 't Veld (1996) op de voorgrond. Team 3 kende met name in Frans Dubois, Peter de Jong, Co Scheepers en Jan Greeven de grootste puntenleveranciers. Ad Multem en Leen Boonstra speelden hun 100e en Aad van den Berg zijn 200e RSB wedstrijd voor de IJssel.
Naast de jaarlijkse incidentele snelschaakwedstrijden was er in 1996 voor het eerste ook, een door Hendrik Spee gewonnen, snelschaakcompetitie. Vanaf 1997 maakte deze echter plaats voor een rapidcompetitie met in 1997 als winnaar Hans Noordam en in 1998 Sjaak in 't Veld.
Op 3 oktober 1998 vond in Het Posthuis de viering van het 35-jarig jubileum plaats met een rapidtoernooi, schaakquiz en een computerpresentatie van IJsselschaaknummers. Tevens verscheen een historisch overzicht van 35 jaar De IJssel. Het rapidtoernooi tussen viertallen van de verenigingen uit de Goudse regio werd gewonnen door Moerkapelle vóór Messemaker 1847 en Nieuwerkerk a/d IJssel.

het achtste, 1999-2003

In de eerste helft van het 8e lustrum liep het ledental weer op tot boven de dertig en met een groeiend aantal aspiranten was De IJssel in het seizoen 1999 de meest gegroeide vereniging in de RSB. Maar na 2001 deelde ook De IJssel in de algemene dalende tendens in de belangstelling voor de schaaksport. Anno 2003 telde de vereniging nog 28 seniorleden. Een toenemende aanwas was er wel bij de jeugd, het ledental groeide daar tot boven de 25 aspiranten. Met ingang van het seizoen 1999/00 nam Sjaak in ‘t Veld het beheer van de financiën over van Jan Greeven. Een jaar later kwam er een einde aan een 25 jarig voorzitterschap van Panc Vink. De eerste taak van zijn opvolger, Ronald Mandersloot, was hem namens de vereniging te benoemen tot erelid van De IJssel. Jan Evengroen, weer teruggekeerd op het IJsselnest, trad toe tot het bestuur als bestuurslid jeugdzaken. In 2003 ging de voorzittershamer over naar Gerard van der Wouden. Ook in dit lustrum werd het er weer niet goedkoper op. De begroting liep op van 6400 gulden naar 3500 euro. Vertaald in contributie voor senioren van 150 gulden naar 80 euro. Een deel van de inkomsten kon worden besteed aan vernieuwing van het materiaal en in 1998 deed dan ook de eerste digitale klok zijn intrede. Extra bijdragen kwamen er van donateurs (vanaf 1998/99) en via advertenties in IJsselschaak (vanaf 2000/01). Eind 1999 werden zowel statuten als huishoudelijk reglement herzien en na vaststelling per

Jeugdsimultaan meet Karins Pruijsers met links op de voorgrond talent Henk-Jan Evengroen.

notariële akte werd De IJssel per 9-12-1999 een vereniging met volledige rechtsbevoegdheid. Met ingang van het seizoen 2000/01 werd met leedwezen afscheid genomen van Het Posthuis, sinds vele jaren de thuishaven van de Moordrechtse schaakclub. Wisselende eigenaren, onduidelijke verbouwingsplannen, tijdelijke sluiting, etc. noopten tot een nieuw onderkomen. Een nieuwe locatie in Gebouw De Zuidplas bleek geen succes en nog voor het eind van het seizoen 2001/02 verhuisde de club naar het IJsclubgebouw. De wat teruglopende belangstelling noopte tot meer publiciteitsacties, waarmee fiks aan de weg werd getimmerd. Op de Moordrechtse braderie werd nog voor de aanvang van het seizoen 98/99 de prijs van de RABObank voor de meest in het oog springende kraam binnengehaald. Mede dankzij financiële steun van de KNSB werden diverse ledenwervingsacties op touw gezet, zoals een jeugdsimultaan door de mentaal gehandicapte 13-jarige Karin Pruijsers en diverse recreatieschaaktoernooien. Ook met de jaarlijkse invitatietoernooien en in 2002 bij de jeugd een ouder-kind toernooi werd de belangstelling opgepept. Van het clubblad IJsselschaak verscheen in april 2001 de 50e editie. In een door de KNSB uitgeschreven wedstrijd voor clubbladen werd in maart 2003 de derde prijs binnengehaald. Een tweede plaats voor De IJssel in 1998 bij de verkiezing van de Moordrechtse sportploeg van het jaar, werd gevolgd door een eerste voor Jan Evengroen als Moordrechts sportman van het jaar 2000.
Het Zuidplas Top 12 toernooi werd vanaf 1999 gesponsord door Bouwbedrijf Frans Vink

& Zn en heette sindsdien dan ook het Zuidplas VINK Top 12 toernooi. Dirk Hoogland won in 1999 voor de tweede maal net als Jan Evengroen die zich in 2000, nu als IJssel lid, als winnaar liet kronen. Vanaf 2001 werd het toernooi uitgebreid met een limietgroep (rating maximaal 1700) en een recreantengroep. Zowel in 2001 als 2002 ging de zege naar Moerkapelle. In 2001 was dat Gerard van Ommeren en in 2002 legde de winnaar van het eerste toernooi, Ben van Geffen, opnieuw beslag op de hoofdprijs. In 2003 was het de bij Krimpen a/d IJssel spelende, maar in Nieuwerkerk a/d IJssel wonende, Marcel Glissenaar die met de hoofdprijs naar huis ging. In dat jaar ook de eerste jeugd top 12 die werd gewonnen door Leon Jacobse uit Nieuwerkerk a/d IJssel.
In de strijd om het clubkampioenschap bleef Ronald Mandersloot in eerste instantie aan de macht. Ook in 1999/00, toen Jan Evengroen weer van zijn Messemaker avontuur was

Promotie tijdens de Moordrechtse braderie op de Dorpsstraat, voor deze gelegenheid omgedoopt tot Max Euwelaan.

teruggekeerd bij De IJssel, lukte hem dat nog. Daarna heerste de oud-kampioen echter weer als vanouds. Met een tweede en tweemaal een derde plaats deed ook de Rotterdamse huisarts Frank Visser van zich spreken. Uit Bergambacht meldde zich in 2000 de voormalige speler van Schoonhoven Theo van Herk die vervolgens tweemaal de tweede plaats opeiste.
Bij de jeugd was het in 1998/99 Wesley van der Hoop die de lakens uitdeelde. Hij werd clubkampioen en winnaar van het Open jeugdkampioenschap van Moordrecht. Een jaar later heroverde Stefan Mandersloot zijn kampioenschap, maar de broers Henk-Jan en Ruben Evengroen zaten hem op de hielen. Henk-Jan won het Open jeugdkampioenschap voor Bas Meijers en Wesley van der Hoop. In 2000/01 en 2001/02 was Henk-Jan veruit de sterkste en bleef zijn concurrenten Ruben Evengroen, Bas Meijers en Pieter Verduin gemakkelijk de baas. In 2001 werd hij derde bij de PK-E bij de RSB en tweede bij het NK en zowel in 2002 als 2003 werd hij in deze categorie kampioen bij de RSB. Bij afwezigheid van de titelverdediger ging in 2001 het Open jeugdkampioenschap van Moordrecht naar Stefan Mandersloot. De broers Henk en Matthijs ten Hove deelden de tweede plaats. Vanaf 2002/03 speelden de Evengroenjes bij het Goudse Messemaker en de clubtitel bij De IJsseljeugd kwam toen in handen van Jerry Bakker.
In 2001/02 nam er voor het eerst een jeugdteam deel aan een regionale viertallencompetitie. Het team eindigde achter Nieuwerkerk en Moerkapelle als derde van de zes deelnemende teams. Een jaar later deden er 24 teams mee en haalde het team van De IJssel de finale niet.
Frank Visser won zowel in 1999 als in 2000 de Zilveren Dame en ook in 2001 bleef de trofee met Ronald Mandersloot als winnaar, in eigen huis. In 2001 ging ‘de dame’ echter met Nieuwerkerker Edo Pouwelse opnieuw buitenshuis, maar keerde een jaar later met winnaar Theo van Herk weer terug in de IJsselkringen. Henk Vis uit Nieuwerkerk a/d IJssel won in 1999 voor de derde maal de Hoekveldtrofee. Hij werd daarin geëvenaard door Ad Multem die als winnaar in 2000 en 2001 ook zijn trilogie voltooide. In 2002 en 2003 waren het respectievelijk Jeroen Eijgelaar en Gerard van der Wouden die hier aan het langste eind trokken.
De in 1998 ingezette terugweg van het eerste team naar de 1e klasse RSB werd in 1999 en 2000 nog op het nippertje gemist, maar in 2001 was het wel raak. Dat dit geen toevalstreffer was bleek in 2003 toen het team na een spannende finish opnieuw kampioen werd en De IJssel voor het eerst in haar bestaan de promotieklasse van de RSB bereikte. Dit alles mede dankzij versterkingen met de met Evengroen van Messemaker gekomen Gouwenaar Pim te Lintelo en oud-kampioen Ordelman en daarnaast van ex topspe-

ler Hans Lodeweges, eveneens uit Gouda, en vanaf 2000 ook van de Bergambachtenaars Theo van Herk en Jeroen Eijgelaar. Van de oudere garde droegen ook Ronald Mandersloot, Frank van de Pavoordt, Frank Visser, Mick van den Berg en Ad Multem hun steentje bij. In 1999 zijn Ad Multem en Frank Visser de topscorers bij De IJssel 1, maar in de jaren daarna was deze eer weggelegd voor Jan Evengroen. In 2003 samen met Ronald Mandersloot. Ook het tweede team deed in 2000 met de promotie naar de 2e klasse een stapje omhoog. Dat bleek echter een moeizaam avontuur en in 2003 degradeerde het team weer naar de 3e klasse. Topscorers bij het tweede team: Panc Vink en Christian Macdaniël (1999), Rien Duine (2000), Theo van Herk (2002) en Frank van de Pavoordt (2000, 2003). De versterkingen werkten ook door naar de lagere teams (vanaf 1999/00 deed er ook een vierde team – zestal – mee). In 2000 promoveerde het derde team dankzij een tweede plaats naar de 3e klasse. Die positie werd twee jaar later weer verspeeld, maar het jaar daarop weer heroverd. Hier waren het Co Scheepers en Frans Dubois (1999), Arie Macdaniël (2000), Huibert Looren de Jong (2001), Christian Macdaniël (2002) en Sjaak in 't Veld (2003) die de beste resultaten aflevverden. Het vierde team speelde slechts twee seizoenen mee. In 2000 werd het zestal kampioen in de 4e klasse maar maakte geen gebruik van het promotierecht. Topscorers waren hier Erik Jan Noomen (2000) en Jan Greeven en Peter Morgenrood in 2001.
In deze lustrumperiode speelde Panc Vink in 2002 zijn 200e RSB wedstrijd voor De IJssel en Co Scheepers in 1998 en Gerard van der Wouden en Frank van de Pavoordt in 2003 hun 100e.
In de strijd om de RSB beker was het IJsselteam minder succesvol. Alleen in 1999/00 kwam het team verder dan de 2e ronde. Na winst tegen WSV en Messemaker sneuvelde De IJssel in de kwartfinale tegen Zwijndrecht.
De rapidcompetitie werd in 1999 nog gewonnen door Jeroen Eijgelaar, maar daarna was Jan Evengroen driemaal achtereen de sterkste. Ook bij het snelschaken was hij zowel in 2000 als in 2001oppermachtig. Vanwege te geringe belangstelling voor een rapid- en of snelschaakcompetitie werd deze activiteit vanaf 2002 beperkt tot incidentele wedstrijden. Voor de liefhebbers waren er daarnaast snelschaakwedstrijden voor verenigingsteams.
In 2000 werd voor het eerst deelgenomen aan het RSB kampioenschap en de RSB snelschaakcompetitie. In 2002 was De IJssel voor het eerst present op het NK-snelschaken en een jaar later ging de IJsselvertegenwoordiging (Jeroen Eijgelaar, Theo van Herk, Pim te Lintelo, Huibert Looren de Jong, René Ordelman) hier met de tweede prijs voor teams uit de 1e klasse onderbond naar huis. De activiteiten op dit gebied werden vanaf 1999 begeleid door snelschaakcoördinator Jeroen Eijgelaar.

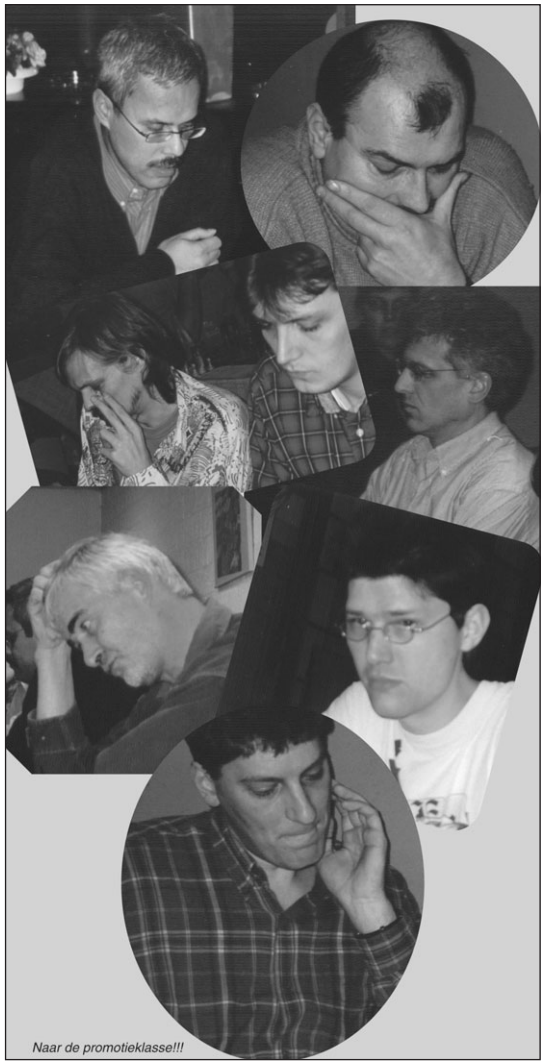

Van boven naar onder en links naar rechts: Ronald Mandersloot, Theo van Herk, René Ordelman, Pim te Lintelo, Frank Visser, Hans Lodeweges, Jeroen Eijgelaar en Jan Evengroen.